

УДК 675.11

ОСОБЛИВОСТІ ВИРОБНИЦТВА ТА СПОЖИВЧІ ВЛАСТИВОСТІ ШЕВРО

Студ. С.І. Гриб, гр. БШХ-12

Київський національний університет технологій та дизайну

Шевро (з фр. *chevreau* – козеня) – шкіра хромового дублення, вироблена зі шкур кіз. Для отримання доброякісного, міцного шевро з ніжною чистою лицьовою поверхнею необхідно, поряд із застосуванням певних технологічних процесів виробництва, використовувати відповідну сировину козлини. Така сировина повинна володіти міцною шкірною тканиною і чистою лицьовою поверхнею. Велике значення також має вік, харчування, спосіб проживання і час забиття тварини. Найкращою вважається козлинка малого та середнього розміру. Кращі види шевро отримують зі шкур молодих козенят молочних та м'ясо-молочних порід площею не більше 60 дм². Шевро має красиву мереживку з чітко вираженою зернистістю і володіє значною межею міцності при розтягуванні. Шевро може мати товщину від 0,3 мм. Завдяки високій міцності при невеликій товщині, м'якості, еластичності та красивому зовнішньому вигляду, шевро є найбільш високоякісним матеріалом для виготовлення шкір для верху взуття. Шевро відрізняється від овечих шкір своєю щільністю, водонепроникністю та еластичністю, має яскраво виражену зморшкуватість лицьової поверхні. Механічні властивості шевро нижчі, ніж шкір з сировини великої рогатої худоби, але завдяки красивому зовнішньому вигляду, легкості та еластичності, а також високим параметрам паропроникності цей вид шкір представляє цінний матеріал для виготовлення взуття, одягу та галантерейних виробів. У наш час шевро не втрачає своєї актуальності, оскільки завдяки своїм естетичним та ергономічним показникам займає чільне місце серед взуттєвих, одягових та галантерейних шкір.

УДК 675.11

ОСОБЛИВОСТІ ВИРОБНИЦТВА ТА СПОЖИВЧІ ВЛАСТИВОСТІ ЛАЙКИ

Студ. А.О. Трофименко, гр. БШХ-12

Наук. керівник ст. виклад. Л.А. Майстренко

Київський національний університет технологій та дизайну

При виробництві шкіри, яка називається лайкою, застосовують алюмінієве дублення. Призначена така шкіра, в основному, для пошиття рукавичок. Основні властивості лайки – велика тягучість і пластичність обумовлюються сильним розпушення структури дерми і введенням в неї алюмінієвих солей, які дають дуже слабкий ефект дублення. Шкіра алюмінієвого дублення водонепроникна. Основні солі алюмінію легко вимиваються зі шкіри, причому вимивання може досягти понад 30 % сорбованого дубителя. Температура зварювання таких шкір нижче шкір хромового дублення і становить 75-80 °С. Внаслідок зазначених особливостей шкіра алюмінієвого дублення широкого застосування не отримала. Після дублення отримують напівфабрикат білого кольору. Сировиною для виробництва лицьової рукавичної лайки є нежирна короткошерста руська овчина (площею 25-35 дм²), хлібна козлинка, шкури диких кіз та інші види сировини різних видів консервування і сортності. Кращі сорти лайки виготовляють зі шкур новонароджених козенят, середньої якості – зі шкур ягнят, а нижчої якості – з овечої сировини. Як правило, рукавична лайка повинна бути м'якою, з хорошою щільністю, тому що шиті з неї рукавички повинні щільно прилягати до руки і не збиратися в складки біля суглобів. УВ наш час старовинні вироби з лайки, що збереглися в музеях, здаються неймовірно маленькими, що підтверджує здатність шкіри розтягуватися. Минуло багато років, а лайкові рукавички залишаються затребуваними, змінилися лише фасон, довжина та палітра.